

Hänen tarinansa: Oululainen Ilpo Koskela sai sarjakuvaneuvoksen arvonimen vuonna 2011

”Olen päässyt sinne, mistä haaveilin”

VESA RANTA

Ilpo Koskelalle sarjakuvat ovat elämäntapa ja elinkeino.

Leena Sandström

Oulu

”OLEN päässyt sinne, minne halusin ja mistä haaveilin: saan tehdä mitä haluan ja elän sillä”, oululainen sarjakuvataiteilija Ilpo Koskela, 58, sanoo.

Hänen urallaan tilaustyöt ja omaehtoinen taiteellinen työ ovat täydentäneet toisiaan. Omien teosten rinnalla kulkevat kiinnostavat kaupalliset projektit.

”Sarjakuvat ovat elämäntapa ja elinkeino. Olen elättänyt itseni sarjakuvilla ja graafisella suunnittelulla yli 30 vuotta, joista vain kaksi apurahan turvin. Olen enemmän ammattilainen kuin taiteilija”, graafisen suunnittelijan koulutuksen saanut Koskela luonnehtii.

KOSKELA suunnittelee parhailaan sarjakuvakuvitusta opastus- ja luontopolkutuuluihin kahdeksassa luontokohteessa Suomessa ja Virossa.

Aiemmat tilaussarjakuvat ovat olleet kaikkea mahdollista jalkapallojunioreiden lehden sarjakuvista Kemin matkailukarttaan ja jopa EU-projektin taulukkotiedoista laadittuun sarjakuvaan.

”Jos joku olisi minulle joskus sanonut, että teen vielä sarjakuvan vesihanoista, en olisi uskonut”, Koskela naurahtaa. Vesikalusteita valmistavan Oraksen tilaama työ käännetään viidelle kielelle.

Kirjat ovat toinen osa Koskelan työtä. Julkaistuja teoksia hänellä on yksitoista. Niitä on käännetty viidelle kielelle.

KOSKELA tunnetaan parhaiten Aleks Revel -sarjakuvastaan, joka

Sarjakuvataiteilija Ilpo Koskelan näyttely Kulttuuritalo Valveella Oulussa esittelee töitä 70-luvulta nykypäivään. Näyttely jatkuu 27.11. saakka.

kertoo virolaisen seikkailijan elämästä kieltolain ajoista 1960-luvulle saakka. Koskelan teos *Lusia* (2015) kertoo 1600-luvulla eläneen noidaksi syytetyn Lusian tarinan. Se oli viime vuonna ehdolla Sarjakuva-Finlandian saajaksi.

”Kuuluu tähän kuvioon, että luen koko ajan. Esimerkiksi *Lusia*-kirjassa on lähdeluettelo ja historia kuljettaa tarinaa. Halusin näyttää, miten ihmiset elävät, ja käyttää sen ajan kieltä ja runomuotoa.”

Työparia Koskela ei kaipaa.

”Kirjoitan omat käsikirjoitukseni ja piirrän itse. Ideoita on niin paljon, että en ehdi tehdä kaikkea. Kirjoittaminen on aina ollut helppoa, ongelma on aika, joka menee piirtämiseen.”

OPETTAMINEN on ollut yksi tärkeä osa uraa. Viimeksi Koskela pääsi opettamaan lokakuussa Algeriassa. Vierailun järjesti ja maksoi Algerian urheilu- ja kulttuuriministeriö.

Koskela opetti englanniksi ja tulkki käänsi puheen arabiaksi ja ranskaksi. Kurssilla oli opiskelijoita kymmenkunta opettajaa, joista valtaosa oli naisia.

Monilla oli kunnianhimoisia suunnitelmia sarjakuvan käyttämisestä vaikuttamiseen, esimerkiksi jätehuoltoon, nuorten miesten syrjäytymisen estämiseen tai naisten asemaan vaikuttamiseen perheissä. ”He olivat tosi innoissaan ja halusivat oppia ja opettaa uusia asioita.”

Koskela vieraili myös sarjaku-

vafestivaalilla ja häneltä julkaisiin jo toinen teos, *Paholaisen kuiskaus*, berberinkielellä. Kieli on ollut maan toinen virallinen kieli vasta viime vuodesta, vaikka kansasta kolmasosa on berberinkielisiä. Niinpä vierailu sai suuren medianäkyvyyden: haastatteluja on löytynyt 12 printtimedias- ta ja kahdelta tv-kanavalta.

”Huomio kyllä yllätti. Varsinkin edellisellä vierailullani 2015 minua haastateltiin enemmän kuin tunnettuja ranskalaisia tähtiä”, Koskela naurahtaa.

SARJAKUVANEUVOKSEN arvonimen 2011 saanut Koskela on ollut vahvasti kehittämässä alaa.

Hän oli mukana 1980-luvun omakustannebuumissa ja Kupla-

lehden tekemisessä. Uransa alkuvaiheissa hän toimi graafikkona, opetti Oulun taidekoulussa ja perusti myöhemmin oman mainostoimiston.

Koskelan opaskirjat *Sarjakuvantekijän oppikirja* ja *Uusi sarjakuvantekijän oppikirja* ilmestyivät vuosina 2010 ja 2016.

Kemin sarjakuvafestivaalia Koskela oli järjestämässä 18 vuoden ajan, kunnes aika ei enää riittänyt.

Alalle pyrkivää hän kannustaa monipuolisuuteen.

”Täytyy piirtää, harjoitella ja olla avoin kaikille jutuille. Pitää tehdä asioita erilaisilla tavoilla. Taiteilijalla on oma selkeästi tunnistettava tyyli, mutta välillä voi tehdä toisinkin.”

Nimipäivät

11.11.

Panu (suom.), Boris (ruots.), Viktor, Iida, Feodor, Heikki (ortod.)

Kuvia Jakomäestä?

Kotikulmilla-palsta etsii valokuvia Jakomäen syntymäpäiviltä ja alkuvuosikymmeniltä. Lähetä valokuvat (vähintään 1 Mt) osoitteella hs.ihmiset@hs.fi. Pyydä kuvissa nimellä esiintyviltä lupa julkaisuun.

HS 50 vuotta sitten perjantaina 11.11.1966

Mursut lakaisivat läpi Helsingin

MINÄ mursu lupaan löytää markan, löydän markan turvaamatta taivaaseen, kelvottomaan laitteeseen, joka sataa vain vettä, lausuivat Kauppakorkeakoulun mursut torstai-iltapäivän tihkusateessa Runebergin patsaalla. Oli menossa valan vannominen.

Mursut olivat saapuneet Esp-lanaadille Runebergiä ja Mannerheimia pitkin. Heidän Runeberginkadun urheilukentältä lähtenyt kulkueensa oli kymmeniä metrejä pitkä ja mitä kirjavin. Helsinkiläiset eivät voineet olla huomaamatta sitä. – Pää-

asia, että huomaavat! Ei sillä väliä, mitä he siitä ajattelevat, sanoi jonon hännässä taivalta tehnyt ylioppilas Risto Laine.

Mursujaiset eli KKK:n ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoiden fuksiaiset alkoivat itse asiassa jo klo 7 aamulla. Silloin sai näet parisen sataa vanhempaa tieteen harjoittajaa ja korkeakoulun hallituksen jäsentä rai-lakkaan herätyksen asuntoloissaan. - - Mursujen lähes 400-henkinen kulkue lähti kohti Esplanaadia klo 14. Mukana oli poliisilta lainattu hevonen, traktori, VR:n trukki ja vankkurit, joissa matkasi ”kuitenkin vuotava koivistolaisbudjetti”.

Runebergin patsaalla käynnin

jälkeen mursut palasivat luennoilleen – aamupäivällä heillä oli luentovapaata – ja päivän kääntymässä iltaan alkoi KY:llä mursujaisillanvietto, jossa valittiin Miss Mursu ja jossa riemu repesi kattoon.

Kiinan ydinräjäytyksen vaikutusta Suomessakin

KIINAN viimekertaisen ydinräjäytyksen aiheuttamaa radioaktiivisuutta on havaittu nyt Suomessa. Ilmatieteellisestä keskuslaitoksesta ilmoitettiin, että maamme alueella tehdyissä radioaktiivisuusluotauksissa on

viime sunnuntain tienoilla todettu radioaktiivisuuden tilapäistä lisääntymistä vapaassa ilmakehässä. - -

Maanpintänäytteissä ei sitä vastoin ole todettu tuoretta radioaktiivisuutta ja vapaan ilmakehän radioaktiivisuuskin on jo palautunut normaalitasolle, huomauttaa Ilmatieteellinen keskuslaitos.

Säteilyfysiikan laitokselta todettiin, että Kiinan viimeksi räjäyttämä ydinpommi oli sekunsi. ”likainen” uraanipommi. Pommin aiheuttama radioaktiivisuus ei pommin pienestä koosta johtuen kuitenkaan ollut niin suuri, että siitä olisi ollut meillä vaaraa. **HS**